

ÖRVÁLTÁSKOR...

Makovei János

Örhelyemen állok.
Várok az utolsó, isteni üzenetre,
hogy őrzésköm ideje már betelne,
Amikor több hajnali kiáltás nem harsan.
Tudom, az éjféli örváltás közeledik lassan.

Örhelyemen állok.
Szemem és szívem még éberem várja,
hogy az ég elötte titkait mind kitárja.
A csillagok remegő fényét hadd kutassam.
Tudom, az éjféli örváltás közeledik lassan.

Örhelyemen állok.
Csodáskan kitárul elötte millió titok.
A percek jönni kell, és hamar jönni fog!
Csillagok fénye vész, a kiáltás már harsan:
Ember fia, az éjféli örváltás közeledik lassan.

Örhelyemen állok.
Figyelem a föld mély szíve-lüktetését.
Vigyázom Uram aratást-váró új vetését,
hogy az első kévét örömmel eléje tartsam,
ha az éjféli örváltás végre majd ideér lassan.

Örhelyemen állok.
Szívemben új reménnyel a végső jelre
várok hittel, hogy utam ideje már betelne,
amikor többé már egyetlen kiáltás sem harsan,
mert az örváltás közeledik és végre ideért lassan.

Amíg ideér a hazahívó szó,
örhelyemen állok.
Fáradó szívvel,
lankadatlan hittel
az égi jelre várok,
Uramat kérve:
Órálló szolgádat vidd el,
ha népedhez érve
a trombita majd harsan:
Az örváltás itt van,
az éj elmúlt - lassan!

Forrás: www.keresztenydalek.hu